

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Κοντά στό άκρωτόριο Κάβο Γκρέκο, δέκα χιλιόμετρα άπό τό Παραλίμνι, στήν άκρογιαλιά τοῦ Κόννου, βρίσκεται τό γραφικό ξωκλήσι τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Εἶναι σύγχρονο κτίσμα, τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, μέ παλιά προϊστορία.

Ἡ παράδοση ἔχειν ἀπό μιά σπηλιά, μερικά μέτρα παραπέρα. Γιά νά μπεῖς στή σπηλιά θά πρέπει νά κατέβεις καμμιά πενηνταριά σκαλοπάτια, ἄλλα κτιστά κι ἄλλα σκαλισμένα στό βράχο τῆς θάλασσας. Κατεβαίνοντας τά σκαλοπάτια, βρίσκεσαι σέ μιά πελώρια σπηλιά, πού στό στόμιο της σκάζει ἀφρίζοντας τό κῦμα τῆς θάλασσας. Βαθιά στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων εἶναι φιλομένη ἡ πίστη πώς ἐδῶ, στή σπηλιά αὐτή, ἀσκήτεψαν κάποτε οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός.

Ἡ σπηλιά αὐτή εἶναι γιά τούς πιστούς τόπος Ἱερός. Κάποτε ἐτελεῖτο ἐδῶ ἡ θεία Λειτουργία. Ἡταν γιά τό ἐκκλησίασμα μιά μοναδική ἐμπειρία. Μέ γλυκόφθογγες ψαλμωδίες, πού ἀντηχοῦσαν μέ ἰσοκράτημα τό φλοισβο τῆς θάλασσας, δοξολογοῦσαν τό Θεό καὶ τούς Ἅγιους του, ἐνῶ στά πόδια τους ἔσκαζε ἀφρίζοντας τό κῦμα. Ὡσπου ἔφθανε τό μάτι, ἀπλωνόταν ἡ ἀπεραντωσύνη τῆς θάλασσας. Πάνω ἀπό τά κεφάλια καὶ γύρω, ἡ ἀγριάδα τοῦ φυσικοῦ βράχου.

Τό χειμώνα, ὅταν ἡ στάθμη τοῦ νεροῦ ἀνεβαίνει, τό θαλάσσιο νερό κατακλύζει τή σπηλιά τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων. Αὐτό εἶχε συμβεῖ καὶ μιά χρονιά πού εἶχαν λησμονήσει ἐκεῖ τήν εἰκόνα τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων. Αὐτό εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά παρασυρθεῖ ἡ εἰκόνα καὶ νά χαμεῖ στό πέλαγος.

“Οταν, κατά τόν ἐπόμενο χρόνο, τήν 1η Ιουλίου πῆγαν νά λειτουργήσουν, ἀνακάλυψαν οἱ Ἱερεῖς ὅτι ἀπουσίαζε ἀπό τή θέση του τό εἰκόνισμα τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων. Ἀρχισαν τότε νά δυσανασχετοῦν καὶ νά φέρνει ὁ ἔνας στόν ἄλλο τίς εὐθύνες γιά τήν

Ἡ ἐκκλησία τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων στό Κάβο Γκρέκο

ἀπώλεια τῆς εἰκόνας. Δίχως εἰκόνα, πῶς θά λειτουργοῦσαν; Ἀπό τήν ἄλλη, νά πᾶς στό χωριό καὶ νά γυρίσεις φέροντας μιά ἄλλη εἰκόνα, δέν ἥταν καὶ τόσο εὔκολο πράγμα. Στήν ὥρα ἐπάνω, ἔφθασε μέ τή βάρκα του γιά τή γιορτή κάποιος ἀπό τήν Κώμα τοῦ Γιαλοῦ. Μόλις κατάλαβε τί συνέβαινε, προθυμοποιήθηκε νά τούς λύσει τό πρόβλημα.

— “Ἐχω στή βάρκα μου μιά εἰκόνα τῶν Ἅγιων. Νά σᾶς τήν δανείσω νά περάσετε, καὶ μετά τή λειτουργία τήν ξαναπαίρω μαζί μου.

Πόσο ἥταν ἡ ἔκπληξη ὅλων, ὅταν βλέποντας τήν εἰκόνα διαπίστωσαν πώς ἥταν ἡ ἴδια ἐκείνη πού παρασύρθηκε ἀπό τό κύμα. Πλέοντας στό νερό, ἔφτασε στό χωριό τοῦ ψαρά, τήν Κώμα τοῦ Γιαλοῦ, κι ἐκείνος τήν περιμάζεψε. Καὶ νά, τήν ἤμέρα τῆς γιορτῆς, ἡ θεία Πρόνοια τόν ἔσπρωξε νά φέρει τήν εἰκόνα καὶ νά τήν ἀποθέσει στή θέση της.

Στό βάθος τής σπηλιᾶς ύπαρχε τό ἀγίασμα. Βρίσκεται σέ ένα βαθούλωμα τοῦ βράχου, σάν στέρνα, πού περιέχει πάντοτε